

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi A. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 13 lipca 2010 r., wydanego w sprawie ze skargi Instytutu Pamięci Narodowej - Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Oddział w W. przy uczestnictwie A. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe M. A. P. z siedzibą w B. o udzielenie zamówienia publicznego, po rozpoznaniu skargi A. P. na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2011 r.,

- 1) odrzuca skargę;
- 2) zasądza od skarżącego A. P. na rzecz przeciwnika skargi - Instytutu Pamięci Narodowej w W. Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem kosztów postępowania wszczętego wniesieniem skargi.

Uzasadnienie

Skarga A. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 13 lipca 2010 r. pozbawiona jest dwóch niezbędnych elementów tej skargi, a wymienionych w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 5 k.p.c.

Skarga nie zawiera przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, a więc wskazania podstawy, na której skarga została oparta (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.) Braku tego nie sanuje okoliczność, że na stronie 2 skargi podane zostały przepisy prawa, z którymi w ocenie skarżącego zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Tymczasem wymagania skargi przewidziane w pkt 2 i 3 art. 424⁵ § 1 k.p.c. są niezależne od siebie i spełniają, jako odrębne elementy skargi, różne funkcje. Oba te elementy nie mogą być utożsamiane i ujęte łącznie, lecz wymagają odrębnego sformułowania i uzasadnienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2005 r., V CNP 24/05; z dnia 28 października 2005 r., V CNP 6/05; z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 41/06; z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06; z dnia 2 marca 2006 r., IV CNP 16/06).

Ponadto nie została spełniona przesłanka wynikająca z art. 424 § 1 pkt 5 k.p.c., ponieważ skarżący na stronie 4 skargi ograniczył się tylko do stwierdzenia, że wyrok nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną zgodnie z art. 198g PZP. Takie sformułowanie nie jest równoznaczne ze spełnieniem wymogu przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 17). Jego spełnienie polega na zawarciu w skardze wyodrębnionej jurydycznie argumentacji dowodzącej w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia, a także w drodze innych środków prawnych np. skargi o wznowienie postępowania, nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2006 r., II CNP 2/06, OSNC 2006 r., nr 6, poz. 112; postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006 r., nr 7-8, poz. 140).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w punkcie 1 sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania wszczętego wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 5 w zw.

z § 12 ust. 5 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr. 163, poz. 1349 ze zm.).